

עפ"ת (חיפה) 34009-09-25 - נגואן שחאדה, נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 34009-09-25 - נגואן שחאדה, נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 34009-09-25

נגואן שחאדה,

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[02.10.2025]

לפני כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחיפה מיום 10.8.25, אשר דחה את בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו [תת"ע 7226-12-24].

2. בתמצית - נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת. על פי כתב האישום שהוגש ביום 16.12.25 - ביום 9.9.24 בכביש 70, נהג המערער ברכבו במהירות של 133 קמ"ש, במקום בו המהירות המרבית המותרת היא 90 קמ"ש.

3. המערער לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו ליום 12.2.25, ומשכך הורשע בהיעדרו. בו ביום נגזר דינו, והוטל עליו קנס בסך 1,800 ₪.

4. ביום 13.7.25 הוגשה בקשה לביטול פסק הדין. נטען כי המערער לא קיבל הזמנה לדיון ולא ידע אודותיו. נטען כי ההזמנה לדיון נשלחה לעו"ד אמנה עבאס [אשר הגישה למרכז הארצי לפניות נהגים, בחודש 12/2024, בקשה להישפט], וכי אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש". עו"ד עבאס לא הודיעה לו על מועד הדיון. עוד נטען כי המערער לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, הדו"ח חסר פרטים מהותיים, כי הוא הגיש בקשה להישפט במועד אך לא קיבל זימון לדיון. אין פרטים אודות אופן ביצוע המדידה של מהירות הנסיעה.

5. המשיבה התנגדה לבקשה. נטען כי הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה באיחור. המערער ידע על פסק הדין שניתן בהיעדרו כבר ביום 2.3.25. בנוסף, המערער ידע על מועד הדיון בו נשפט בהיעדרו שכן מועד הדיון נמסר לבאת כוחו במכתב מיום 9.12.24.

6. בהחלטתו מיום 10.8.25 דחה בית המשפט קמא את הבקשה. נקבע, כי הבקשה הוגשה באיחור, שכן בתיק בית המשפט מצוי אישור מסירה, חתום בידי המערער, ולפיו פסק הדין נמסר לו ביום 2.3.25. הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה רק בחודש יולי 2025. משלא הגיש את בקשתו בתוך 30 הימים הקבועים בחוק, יש לראותו כמי שוויתר על זכותו ואיבד אותה.
7. אשר לאי התייצבותו של המערער לדיון, נקבע כי המערער זומן כדין באמצעות באת כוחו, אשר הגישה בשמו את הבקשה להישפט. לא נפל פגם בעובדה שלא נשלח, במקביל, זימון גם למערער ישירות.
8. אשר לחשש לעיוות דין נקבע כי אין טענת הגנה של ממש, מעבר לכפירה כללית בביצוע העבירה וטענה כי הוטל על המערער עונש חמור.
- מכאן הערעור.
9. ביום 29.9.25 התקיים דיון במהלכו נשמעו טענות הצדדים. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור על נספחיה, בתגובת המשיבה, בהחלטת בית המשפט קמא ובאישורי המסירה בתיק - נחה דעתי כי דין הערעור להידחות. החלטת בית המשפט קמא מבוססת היטב - הן מבחינת עובדות המקרה והן מבחינת הדין.
10. בתיק בית המשפט מצוי אישור מסירה, ממנו עולה כי פסק דינו של בית המשפט קמא הומצא לידי המערער ביום 2.3.25. טענת המערער כי אין המדובר בחתימתו - נטענה בעלמא, ללא כל ביסוס או ראיה.
11. בהתאם להוראת סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי - קצובה תקופה בת 30 יום להגשת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נאשם. בענייננו, לא ניתן כל הסבר מדוע הוגשה הבקשה רק בחלוף 4 חודשים. די בכך כדי להביא לדחיית הערעור, שכן בית המשפט קמא לא שגה עת דחה את בקשת המערער לביטול פסק הדין.
12. מקובלת עלי גם קביעת בית המשפט קמא לפיה המערער זומן כדין לדיון שהתקיים ביום 12.2.25. ראשית, על פי האישור אשר צורף לכתב האישום - דבר קיומו של הדו"ח (הכולל גם את תאריך הדיון) - הודע למערער בעת ביצוע העבירה. שנית, המערער הגיש בקשה להישפט כבר בחודש 12/2024, באמצעות באת כוחו, ומשכך יש לראות בתשובה שנשלחה אל באת כוח המערער ביום 9.12.24 (הכולל זימון להתייצבות למשפט) כזימון כדין [השווה רע"פ 4195/23 אגבאריה נ' מדינת ישראל (5.6.23)]. גם אם הודעה זו חזרה בציון "לא נדרש", יש לראותה כזימון כדי, בהיעדר ראיה לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי. הזימון (בעקבות בקשת המערער להישפט) נשלח אל באת כוחו של המערער, ואין כל פסול או פגם בכך שלא נשלחה, בנוסף, גם למערער עצמו.
13. אף בטענת המערער בדבר חשש לעיוות דין אין ממש. המערער אמנם העלה בבקשתו תהיות שונות ביחס למסד הראייתי, אולם הטענות נטענו באופן כללי וללא ביסוס. הוא הדין ביחס לטענת המערער בדבר חומרת העונש - אין המדובר בענישה מחמירה.
14. סיכומי של דבר, ומשלא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט קמא - אני דוחה את הערעור.
- המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, י' תשרי תשפ"ו, 02 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.